

Tolle

Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Červen 2013, r. XVII. č. 185

„Bůh je blízkost sama, je nám bližší než naše vlastní srdce.“ (Sv. Augustin)

P. William S. Faix, OSA

50. let ve kněžské službě

Co je pro Vás kněžství?

Služba, protože nejsem vysvěcen pouze proto, abych pracoval v kostele.

Prožíval jste někdy krizi jako kněz?

Během života jsem prožil mnoho problémů nebo krizí. Děkuji Bohu za povolání. Stále chci být lepším knězem. Chci se učit od jiných a chci být Ježíšem pro druhého člověka.

Co bylo nejlepší a nejhorší ve Vaší službě kněze?

Nejtěžší je být trpělivý a rozumět tomu, co ten který člověk potřebuje. Kolikrát se snažím porozumět a pomoci, ale nedokážu to.

Nejlepší je, když člověk najde Krista a může Ho dávat druhým a cítit, že dokázal něco pro druhého udělat.

(Tolle Lege 144)

**Děkovaná mše sv. za 50 let kněžství v neděli 9. června
v kostele sv. Tomáše v 11:00 hod.**

Potkala jsem...

Před poštovní přepážkou stojí zástup starých lidí, kteří čekají na výplatu důchodu.

Eliška, která dnes doprovází na pochůzkách svoji špatně chodící babičku, upozoruje u okýnka paní úřednice něco zvláštního: kluk s berlemi, silnými brýlemi a ztuhlými pokřivenými rukama se snaží podepsat svůj příděl peněz. Každé písmenko ho stojí hroznou námahu.

Kolemstojící začínají mručet a pak se ozývají: „Nezdržuj!“, „Pokračujeme!“, „To je doba“, Podívejte toho chromajzla, to tu budeme do zejtra“ - ukazuje sádelnatá žena druhé důchodkyni o holi k okýnku. „Proč se hrabe mezi lidi, když tu zdržuje, hlemejžd!“ To syčí důchodce s placatou béžovou čepicí za Eliščinými zády.

Eliška se nadechne a vyhrkne: „Vy byste si s ním svoje nohy a ruce vyměnil? Proč ho urážíte?“

Stařec rýpne do Eliščiny babičky: „To jste si ji pěkně vychovala, dámo! Bude tady okřikovat slušné starší lidi.“

Kluk se konečně celý upocený podepsal a podíval se směrem ke studem scvrklé Elišce. Jeho plaché a vděčné oči si bude Eliška pamatovat. Bude si pamatovat i šišaté vzteklé obličejce frontových důchodců.

E.B.

Z deníku Kristova vojína – Za horizontem světa

Svět, svět, svět – jak jen často toto slovo, Pane Ježíši, skloňuji – svět je zlý, ale zároveň si říkám, jak je krásný. Svět je zkažený, ale zároveň se mi tu líbí. Svět je divoký, ale přitom též uspořádaný. Jak jsem zmatený. Často Tě ve světě hledám a nepotkávám a vtom pozvedáš mé oči k nebesům, když sním o tom, jak s Tebou budu na oblacích pít šálek čaje, a vtom můj pohled upřeš k bližnímu, jenž se pachtí na zemi. Tolikrát hledím na Tvůj kříž a nedokážu vidět více, než bolest, hněv a temnotu, kterou symbolizuje tento mučící nástroj, který Římané na Tebe použili, ale též mi dáváš zahlédnout za kříž, na tu neuvěřitelnou zář, v níž je zář ještě jasnější – tou jsi jistě Ty. Kříž, klíč, jímž jsi nám otevřel nebesa – jaká to krása! - ale zároveň hrůza, jenž plodí v mém srdci bázeň a děs.

Pane, proč je mé srdce jednou plné zuřivosti a jindy neutuchající lásky? Proč si někdy připadám, jako by mě objímala Panna Maria, a jindy jsem jako toulající se sirotek? Proč někdy věřím více v sebe nežli v Tebe? Proč, proč, proč?... až v nebi, v Tvé přítomnosti, bude mé „proč“ uspokojeno, ale doteď jsem žíznivý, prahnu po vodě, po živé vodě, jíž jsi Ty!

Pane, ale již nechci žíznit! Tolik se toužím napít z Tvé studánky. Má duše Tě hledá jako oázu v poušti. Jsem tak netrpělivý a život je tak dlouhý, ale přitom tak kratičký. Pane, můj Bože, toužím Tě adorovat jako Tvoji andělé, ale věci tohoto světa si žádají mou pozornost a kladou na mě nároky. Tyto věci mi nedovolují vždy hledět za kříž a kříž vidím před sebou – na který mě chtějí také přibít.

Ty říkáš: „Vezmi svůj kříž a následuj mě!“ Ale jak? Jak, když mám příliš velkou sebedůvěru a malou víru.

Pane, pomoz mé nedověře! Odpusť, že mé oči často hledí k nebi, ale srdce mám stále na zemi. Ach, Pane můj, připadám si jako orel, toužící vzlétnout, ale přitom jsem přivázan na provázku pro pobavení přihlížejících – zlotřilých démonů. Pane, přestřižni tu šňůrku, ať má duše může vzlétnout k Tobě a dej mi prosím trpělivost, než tak učiníš. Buď vůle Tvá v nebi i na zemi. Amen.

Br. Miroslav Pio Orel, OSA

Patronka Kuby v kostele sv. Tomáše

V úterý 21. května byla v našem kostele na oltář Narození Páně umístěna a kardinálem Dukou, OP požehnána socha Panny Marie.

Naše Paní Caridad del Cobre, nebo též **Panna Maria Caridad del Cobre**, **Caridad del Cobre** či jednoduše **Cachita**, černá Madona Milosrdné Lásky, je patronkou Kuby, již ji prohlásil papež Benedikt XV. v roce 1916. Pavel VI. udělil v roce 1977 svatyni **Santuario de la Virgen de la Caridad del Cobre** titul basiliky. Během své návštěvy Kuby v 1998 ji pak Jan Pavel II. jako patronku Kuby slavnostně korunoval.

Její socha je uctívána ve svatyni **Santuario de la Virgen de la Caridad del Cobre**, ležící v hornické osadě El Cobre (měď), vzdálené 18 km od centra města Santiago de Cuba.

Benedikt XVI. jí 26. března 2012, při příležitosti 400. jubilea jejího nalezení, daroval zlatou růži křesťanství. Její svátek se slaví 8. září.

P. William S. Faix, OSA

„Rád se setkávám s přáteli a spolubratry.“

P. William se narodil 8.května 1936 v chudé rodině na newyorském Manhattanu. Má sestru Dolores a mladšího bratra RONALDA. Jeho rodiče, William Faix a Genevieve, rozená Rolka, mu zajistili dobré vzdělání.

Po absolvování Saint Sylvester School na Staten Islandu vstoupil William v červnu 1950 do augustiniánského řádu jako postulát, novicem se stal 9. září 1954, časné sliby složil v Novém Hamburku 10. září 1955. Poté byl poslán do Saint Mary's Hall ve Villanově, slavné sliby složil 10. září 1958. Po absolvování Villanova University odešel do augustiniánské koleje ve Washingtonu, D.C., kde se stal roku 1962 jáhnem a 9. února 1963 knězem. Po zakončení studia teologie a získání doktorátu z teologie dosáhl ještě doktorského titulu z moderních evropských dějin na Catholic University of America v srpnu 1968.

Prvním působištěm br. Williama byla nově založená Austin Preparatory School v Readingu, stát Massachusetts, kde vyučoval historii, náboženství, latinu, francouzštinu, řečtinu, a zároveň sloužil jako kaplan ve Phillips Academy v Andoveru a Brooks School v North Andoveru.

Od srpna 1968 působil v Augustinian College, v téže době získal doktorát ze středověkých dějin na Catholic University of America. V lednu 1970 byl odměněn stipendiem Fullbrightovy nadace pro doktorské studium ve Varšavě pro akademický rok 1970-1971. Doktorský titul tam získal právě v den svých čtyřicátých narozenin, 8. května 1976.

Po návratu v srpnu 1971 se jeho třetím působištěm stala nově založená Washington Theological Coalition, kde učil sedm let církevní dějiny. Poté ho generální představený augustiniánského řádu Theodore Tack, OSA poslal do Varšavy jako provinciála Polska. Pod záštitou polského primase, kardinála Stefana Wyszyńskiego, začal vyučovat na Akademii Teologii Katolickiej ve Varšavě-Bielanech. S pomocí arcibiskupa Dambrowského a biskupa Nossola měl na starosti výběr kandidátů pro znovuzkříšenou polskou provincii Nanebevzetí Panny Marie. Zároveň vyučoval angličtinu na teologické i filozofické fakultě Akademie, ve varšavském arcidiecézním semináři a v opolském diecézním semináři a sloužil jako provinciál, mistr postulátů a vypomáhal v několika farnostech. S podporou nového generálního představeného Martina Nolana se augustiniáni vrátili do starobylého kláštera a farnosti sv. Kateřiny Alexandrijské v Krakově. Poté, co osobně obdržel povolení od papeže Jana Pavla II., ujal se otec William jako polský provinciál 15. února 1989 správy kostela a kláštera a po dlouhých 39 letech se stal 24. června 1989 jeho prvním augustiniánským administrátorem.

4. listopadu 1989, čtyři měsíce po pádu komunistického režimu, se otec William stal prvním cizím občanem, který se stal farářem na polské půdě. Od roku 1994 působil jako mistr postulátů v klášteře Panny Marie Božské Útěchy ve Varšavě – Lomiankách a nadále také v krakovské farnosti svaté Kateřiny.

V roce 1995 byl poslán do kláštera sv. Tomáše v Praze, kde do roku 2003 sloužil jako farář kostela sv. Tomáše a zároveň jako farář anglicky mluvící komunity v pražské arcidiecézi. Od února 1997 do roku 2000 byl provinciálem české provincie řádu svatého Augustina.

V roce 2004 sloužil v Anglii jako kaplan pro Čechy bydlící v Londýně. Pak v roce 2005 se vrátil zpět do Prahy, kde dále slouží jako farář pro anglicky mluvící komunitu a zároveň koná různé práce v rámci komunity augustiniánů.

P. William je známý pro svou radostnost, dobrý humor, srdečnost a štedrost ke všem lidem. Je to opravdu dar od Boha pro nás všechny!

Noc kostelů 2013 Dej Bohu šanci

V našem kostele se Noc kostelů zaměřila na rok víry 2012/2013 a v rámci téhož na misi DEJTE ŠANCI BOHU – CESTA SVĚTLA. V minulosti byla orientace spíše kulturně historická. Hlavní ideou bylo seznámit návštěvníky s jednotlivými událostmi ze života našeho Pána Ježíše Krista a s tím, jak ovlivnily a ovlivňují náš život. Cesta vymezená svíčkami vedla chrámem mezi jednotlivými místy, oltáři, sochami – a zastavení byla označena Odpuštění, Hledání, Vytrvalost, sv. Petr, P. Maria, Víra, Hledání, Společenství. Na těchto zastaveních pořadatelé seznamovali návštěvníky s evangeliem, vztahujícím se k danému tématu, či se životy světců – např. sv. Augustina, sv. Moniky, sv. Tomáše. Velké

pozornosti se těšily rozdávané tiskoviny – např. Blahoslavenství, malý – kapesní výtisk evangelia sv. Lukáše. Novinkou byly citáty z Písma sv. – z evangelií, žalmů či ze spisů sv. Augustina, napsané na prouzcích papíru (inspirace pocházela z výstavy o činnosti Matky Vojtěchy – boromejky). Značný zájem byl o zahrnutí proseb a přimluv do modliteb – díky, Augustine a vy všichni, kdož jste se v kapli sv. Doroty modlili. Největší pozornost však přitahoval konec cesty světla – kde v presbyteriu na velké podložce byl naznačen obrys našeho loga roku víry – bárky s plachtou, a vyznačený nápis DEJTE ŠANCI BOHU. A téměř každý se snažil umístit malé světélko – čajovou svíčku na obraz. Bylo to velmi působivé, nádherné – fotografie je sice přesná, ale nemůže tak přesně navodit ten zážitek. Svatotomášský sbor jako obvykle (jak jinak) exceloval, koncert se povedl, měl velký ohlas – také díky vtipnému uvádění skladeb P. Vernerem. Rovněž výstavy se setkaly s dobrým přijetím. Tradičně měla velký úspěch soutěž pro děti, kdy hledaly artefakty v kostele (musíme se přiznat, že jsme občas dětem napověděli). Zásoby svatotomášského piva nestačily velkému zájmu, příští rok budeme muset objednat více. Návštěvníky jsme také zvali na naši další akci DEJ BOHU ŠANCI na Kampě 1. června. Závěrem lze říci, že se Noc kostelů u nás vydařila – navštívilo nás 3709 lidí.

Jiřina K.

Jiřina K.

Poznáváme sv. Augustina

www.svatyaugustin.cz

Svatý Augustin – žák, pedagog a ředitel školy

Na podzim roku 361 vešel sedmiletý Augustin Aurelius, syn matky Moniky a otce Patricia, poprvé ve svém životě do školy. Bylo to v *Tagaste* (dnes Souk Ahras v Alžírsku), ve městě, ve kterém se narodil a kde žil se svými rodiči a dvěma sourozenci. Augustinovo rodné město nebylo velké, ale v jeho době to byla důležitá severoafrická křižovatka hlavní cesty vedoucí z jižních krajů horké Sahary přes město *Teveste* (Thébessa) na sever k přístavu *Hippo Regio* (dnešní Anaba) u Středomořího moře, a severní spojovací cesty mezi vzdáleným *Kartágem* na východě a Gibraltarským průlivem na severozápadě Afriky. Tím, že město stálo na významné křižovatce obchodních cest, proslulo především jako rušné město obchodu a tržišť a místo odpočinku kupců na dalekých cestách. Ve vzdálenosti přibližně jedné a půl hodiny jízdy na koni z *Tagaste* směrem na jih bylo za Augustina další významné starobylé město *Madaura* (dnes M'Daourouch). Téměř všechna jmenovaná města měla zásadní vliv buď na formování jeho života v dětství a dospívání, nebo byla později svědky jeho neúnavné pedagogické práci v dospělosti.

Výchova v době sv. Augustina

Výchova dětí sice měla v pátém století zvlášť v Africe svá určitá specifika, přesto však rozhodně nelze říci, že dnešní výchovné i vzdělávací prostředky mnoha států současné Afriky jsou vůči tehdejší době nesrovnatelně jiné a lepší.

Vzdělávání nebylo povinné a muselo se platit a dívky do školy nechodily vůbec. Na vyučovací hodiny docházeli chlapci často velmi nepravidelně především podle finančních možností rodičů (ti ovšem velmi často učitelům za výuku svých dětí dlužili, a místo zaplacení školného koncem školního roku prostě zmizeli, což jednou osobně pozná i Augustin jako učitel v Římě) a běžně se například stávalo, že pokud žák nemohl z nějakého důvodu na vyučování přijít, posílali za něho rodiče často jiného sourozence. Výchova vlastních malých potomků byla rodiči většinou ponechána jen jejich sourozencům a ulici, a to samé platilo i pro jejich domácí přípravu na školu. V době Augustina byla u dospělých naprosto běžná neznalost základů psaní a čtení u mužů, a u žen byla ngramotnost téměř stoprocentním pravidlem, takže i kdyby se případně matky malých školáček chtěly na domácí přípravě dětí podílet, nebylo by to možné. V podstatě se tedy děti až do určitého věku do školy nepřipravovaly vůbec a podle toho také školní výuka vypadala. Otcové se do výchovy, stejně jako do mimoškolní činnosti svých dětí, nezapojovali vůbec, a taková byla situace i v rodině, kde vyrůstal Augustin. Jeho otec Patricius hovořil domorodou punštinou a přestože byl jeden z deseti členů rady města *Tagaste*, znal jen naprosté základy oficiálního úředního latinského jazyka. Pozdější světky, Augustinova matka Monika, však byla úplný analfabet, to znamená, že nedokázala přečíst nebo napsat ani řádku.

Jaké byly africké školy

Africká škola v římském impériu pátého století se svým vzhledem příliš nelišila od mnohých podobných současných škol v zapadlých koutech Afriky, jaké můžeme spatřit i dnes alespoň na záběrech především z misí. Děti, které jezdí na různé letní tábory, si mohou připodobnit vzhled tehdejší africké třídy, kde se učil i malý Augustin, jako dvě tři řady hrubých nízkých prkenných sedaček, na kterých sedávají při večerních poradách s náčelníkem tábora. Sedačku v tehdejší třídě tedy tvořily dva nízké špalíky spojené hrubým prkénkem. Stolky žádné neexistovaly a malí chlapci se učili psát písmena většinou na dřevěné destičce položené na klíně, popřípadě na nízkém sedáku před sebou, pokud na něm zrovna nikdo neseděl. Často však děti seděly kolem učitele jen na holé zemi na hrubých lýkových rohožích. Místo na takovou třídu se vybíralo mezi čtyřmi vhodnými stromy, kam se zavěsila hrubá a většinou už nepotřebná potrhaná plachta, která měla žáky chránit před prudkým sluncem, nebo častým přívalovým deštěm. Učitel (byli to samozřejmě jen muži) po celou vyučovací dobu stál a na dalším stromě měl přibitou dřevěnou desku, na kterou psal, kreslil a názorně předváděl. Někdy třídu tvořilo několik trámů postavených do podoby dnešních pergol na některých našich zahradách. Teprve větším dětem bývalo umožněno postavit si s učitelovou pomocí jakousi větší prkennou kůlnu, jaké známe z některých vesnic, jejíž střeche opět tvořila plachta, která se kvůli často nesnesitelným vedrům dala podle potřeby odkrývat. Místo dveří bývala zavěšena síť proti moskytům a jinému hmyzu. Délka vyučovací hodiny se odhadovala podle slunce, respektive podle jakýchsi primitivních slunečních hodin, které tvořil klacek zapíchnutý v zemi. *(Pokračování příště)*

Marcel Černý

Víš, že...?

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti první čtvrtek v měsíci - **6. června 2013** od 19,30 hod.
- * V neděli 2. 6. od 9,30 slavíme ve farnosti slavnost **Božího Těla**. Budeme mít společnou mši sv. s ostatními komunitami farnosti a po ní průvod po Malé Straně s Eucharistií: kostel sv. Josefa, kostel Panny Marie pod Řetězem a ukončení u Pražského Jezulátka.
- * V neděli 9. 6. v 11,00 při mši svaté oslavíme **50 let kněžství P. Williama**; při této příležitosti Svatotomášský sbor zazpívá mimo jiné Missu Quarti toni T.L.da Vittorii.
- * **První svaté přijímání** ve farnosti přijmou tento rok dvě děti v neděli 16.6. při mši sv. v 9,30. Modleme se tento den za Matouše Kučeru, aby se vždy těšil na Pána Ježíše v Eucharistii.
- * V neděli 16.6. od 16,00 bude v kostele sv. Tomáše **slavnostní koncert k patnáctému výročí založení Svatotomášského sboru** a k padesátinám sbormistrovým. Všichni jste srdečně zváni.
- * Všechny **činnosti ve farnosti** končí 14. června. Začínáme po prázdninách 16. září.
- * V sobotu 15.6. jsme všichni pozváni na pracovní **brigádu do kláštera ve sv. Dobrotivé**. Sraz v 9,30 před klášterem. Zpět budeme okolo 17 hodin.
- * Společné **setkání pastorační a ekonomické rady** farnosti bude 13.6. od 19,30 hodin
- * **Poslední mše sv.** ve všední den v 19,00 hod před prázdninami bude 27.6. Příští mše sv. v 19,00 bude 16. září.
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.
- * **Dětský tábor 2013:** od 2. července do 11. července. Sv. Dobrotivá, Zaječov. Už přijímáme přihlášky. Formulář na www.augustiniani.cz
- * **Katecheze pro dospělé:** Setkání každou středu od 19,30 v klášterním refektáři. Je to setkání určené k prohlubování poznatků křesťanského života. Všichni jsou vítáni. Téma: Rok víry
- * Chcete každý den dostat **e-mail s malým zamyšlením sv. Augustina**? Pošlete nám svou e-mailovou adresu na osaprag@augustiniani.cz.
- * **Potápěčský klub** „Barracuda“, spojený s farností, nabízí kurzy potápění (systém CMAS) a možnost uskutečnit ponory. Zájemci mohou kontaktovat Ramona 774 717 049 nebo P. Antonia 608 227 686
- * V tomto měsíci mají **narozeniny** tito naši farníci:

Tomáš Hora 3.; Ludmila Polová 3.; Anna Pechová-Kužilková 7.; Petr Svoboda 7.; František Šnajdr 7.; Jan Brčák 11.; Barbora Svobodová 12.; Dagmar Cahová 13.; Pavel Verner 16.; Lenka Šlechtová 17.; Ivan Dyba 22.; Milada Střítežská 25.; Michael Verner 28.; Monika Pokorná 28.; Eva Šťastná 30.

„**N**ení snadné zvládnout obtíže přicházející zvnějšku nebo nastanou-li problémy v srdci, v duši.“
 Snášet obtíže, však „neznamená mít je na krku: „*Snášet obtíž, znamená chopit se jí, zvednout ji a neshrbít se. Zvednout ji silou – to je křesťanská ctnost. Svatý Pavel o tom mluví několikrát. Snášet znamená, nenechat se přemoci obtíží. Křesťan má moc neklesnout, snášet a vynést vzhůru. Není to snadné, protože sklíčenost se dostaví a přijde chuť složit ruce v klín a říci: „Tak uděláme jenom co půjde, a necháme toho.“ Avšak snášení je milost. A o tu musíme v obtížích prosit.“*

Papež František

Dobrou chuť

Margot řezy

Čokoláda Margot byla u mých dětí velmi oblíbená a tak jsem byla ráda, že jsem kdysi získala recept na to, jak tuto čokoládu „zvětšit“, aby jí měli hodně.

Na těsto budeme potřebovat: 2 hrnky polohrubé mouky, 1 hrnek pískového cukru, 1 prdopeč, 1 nastrouhanou čokoládu Margot, 1 šlehačku (250 ml), mléko dle potřeby (kdyby těsto bylo moc husté), 2 lžice oleje a 2 vejce.

Na polevu budeme potřebovat: 10 dkg rozpuštěného másla, 20 dkg práškového cukru, 2 lžice rumu a 2 lžice kakaa. To všechno mícháme, dokud poleva není hladká. Já to pro zjednodušení dělám ve vodní lázni, ingredience se lépe spojí. Kdo nemá rád rum, dá místo něj 2 lžice horké vody.

Všechno smícháme a pečeme na hlubším plechu, který jsme vymazali tukem a vysypali hrubou moukou. Po upečení a zchladnutí potřeme polevou.

Dobrou chuť.

Hanka

2. Benefiční koncert

Partnerské Školy Ružinovská a sv. Augustina srdečně zvou na

ve prospěch ZŠ Ružinovská, která se specializuje na výuku dětí se zdravotním postižením

**12. 6. 2013 v 17:00 - kostel sv. Tomáše
Josefská 8, Praha 1 - Malá Strana**

Program:

- hudební kroužek dětí ze školy sv. Augustina pod vedením Ivy Ryzové
- Kateřina Jansová - flétna
- Martina Přibyllová - cembalo
- Iva Ryzová - soprán
- pěvecký sbor ZŠ Ružinovská pod vedením Lenky Klupákové

Slovem provede patronka koncertu, paní **Táňa Fischerová**

Vstupné: dobrovolné

Výtěžek bude použit k dovybavení multimediální technikou. Všichni interpreti účinkují bez nároku na honorář. Děkujeme! Po skončení koncertu zveme všechny přítomné k přátelskému setkání u vína, které věnoval ředitel Školy sv. Augustina, pan Mgr. Juan Provecho, OSA. Jemu také děkujeme za vstřícnost a poskytnutí nádherných prostor kostela.

Mediální partner

10. Farní misijní slavnosti kostela sv. Tomáše a školy sv. Augustina Park Kampa

DEJ BOHU ŠANCI!

Sobota 1.6.2013

Program:

10:00 - **Otevření** 10. farní slavnosti
 11:11 - **Mše sv.**
 12:00 - **Klaun Roberto**
 13:00 - **Svědectví**
 13:15 - **Koncert mládeže: "Kšandy Industry"**
 14:15 - **Ukázka tanců z celého světa**
 15:00 - **Program dětí ze školy sv. Augustina**
 16:00 - **Divadelní představení:** Divadelní studio Neklid. "Mrzutý doktor jde s kufříkem hledat radost"
 17:00 **Svědectví**
 17:30 **Český folklor**
 18:00 **Překvapení**
 19:00 **Každý vyhraje:** ceny pro všechny!
 21:00 **Country hudba:** kapela Strunovrat
 21:45 **Modlitba** a ukončení slavností

10:00 - 22:00
hodin

A ještě...

- * **Program pro děti:** soutěž v malování, tanec, hry, skákací míče, skákací pytle, rybičkyna chytání, kužele, dětské chůdky, obruče, malování na obličej atd.
- * **Program pro rodiny:** soutěže, hry, hudba, tanec, pétanque
- Seznámíme se s prací augustiniánů, kostela sv. Tomáše, španělské a anglické katolické komunity v Praze.
- * Fungování školy sv. Augustina
- * Občerstvení
- * Tombola

www.augustiniani.cz ww.skolasvatehoaugustina.cz

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2013

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800.

Prosíme Vás o příspěvky a náměty.